

NOU 2009:18 RETT TIL LÆRING

HØRINGSUTTALELSE FRA ÅS KOMMUNE

Ås kommune støtter ikke forslaget om å erstatte "retten til spesialundervisning" med rett til ekstra tilrettelegging i opplæringsloven.

Kapittel 13 - Tidlig innsats og forebygging

Ås kommune mener at forebygging og tidlig innsats er viktig. Jo tidligere barn og unge får hjelp, jo større er muligheten for å unngå store problemer senere i livet.

Kommunen får plikt til å sikre språkkartlegging av barn omkring fylte 3, 4 og 5 år. For tospråklige barn må begge språk kartlegges.

Ås kommune mener at språkkartlegging er et viktig tiltak. Av ressursmessige årsaker og hensiktsmessighet er vi i tvil om det er nødvendig å kartlegge alle barn i barnehagene 3 år etter hverandre. For de aller fleste barn vil det være nok med en kartlegging i løpet av barnehageperioden. Barn som har språkproblemer bør imidlertid kartlegges alle årene.

Å gjennomføre kartlegging både på norsk og morsmål ser vi som lite gjennomførbart i små og mellomstore kommuner hvor man har noen få barn i hver språkgruppe. Det er heller ikke uvanlig at en del av barna har flere språk. Mor snakker ett språk til barna, far et annet språk og de kommuniserer seg imellom på et tredje språk, mens barna snakker norsk. Hvilket språk kartlegger man da?

Læringsboka innføres som felles verktøy for tidlig innsats og oppfølging. Boka følger barnets og elevens utvikling, læring og læringsmiljø gjennom barnehage, grunnskole og videregående opplæring.

Det er viktig å sikre gode overganger mellom barnehage og de forskjellige skoleslagene. Men Ås kommune støtter imidlertid ikke utvalgets forslag om å innføre en "læringsbok" for alle barn. For de aller fleste barn anses en slik "læringsbok" som unødvendig. Vi mener det ikke er klart formulert hva hensikten med boken er. Vi er redde for at en slik bok lett kan misbrukes ved at mye informasjon tilflytes mange mennesker opp gjennom skolegangen.

Kapittel 14 – Rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen

Retten til spesialundervisning i opplæringsloven § 5-1 erstattes av en rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen. Denne retten utløses når eleven ikke har et tilfredsstillende læringsutbytte. Tilretteleggingen omfatter det mangfoldet av tiltak som settes i verk i form av personellressurser, materielle ressurser og organisatoriske tiltak.

Ås kommune støtter ikke forslaget om å erstatte retten til spesialundervisning (Oppl.l § 5-1) med begrepet "ekstra tilrettelegging i opplæringen". Å erstatte "spesialundervisning" med begrepet "ekstra tilrettelegging" løser ikke utfordringene for barn/elever med

særlige behov. I tillegg vil det slik vi tolker loven føre til av lovverket blir mer utydelig på dette området. Begrepet "spesialundervisning" er velkjent. Det er ikke klart når "ekstra tilrettelegging" inntreffer og hvilke elevgrupper dette skal gjelde for.

I stedet for å innføre et mer diffust begrep, bør § 5-1 i opplæringsloven tvert om formuleres tydeligere. Det kan gjøres ved en presisering om at det er elever som ikke kan følge læreplanene som skal få enkeltvedtak om rett til spesialundervisning.

Vedtak om ekstra tilrettelegging i opplæringen kan fattes uten sakkyndig vurdering slik det forutsettes i dagens § 5-3 i opplæringsloven, men basert på barnehagens og skolens egen saksforberedelse, gjort i samarbeid med PP-tjenesten.

Ås kommune er uenig i forslaget. Det er nødvendig at enkeltvedtak om spesialundervisning / spesialpedagogisk hjelp fattes med bakgrunn i en sakkyndig vurdering av kompetente fagpersoner i PP-tjenesten.

Dersom skoler og barnehager skulle fatte vedtak uten sakkyndig vurdering, vil det føre til en økning i arbeidsbyrden i skolene og barnehagene ved at de må bruke tid på analyse, dokumentasjon, saksbehandling etc.